ARCHIWUM i BIBLIOTEKA Krakowskiej Kapituły Katedralnej
KK
-III-200

591

Píseň
ke sv. Ludmile,

Matce a Dědičce národa česko-slovanského.

Láskou Páně v nebes dvoře
vzešla Čechům spásy zoře,
a v té zoři sluncem hoří
zbožná, něžná česká kněžna,
světice Ludmila.

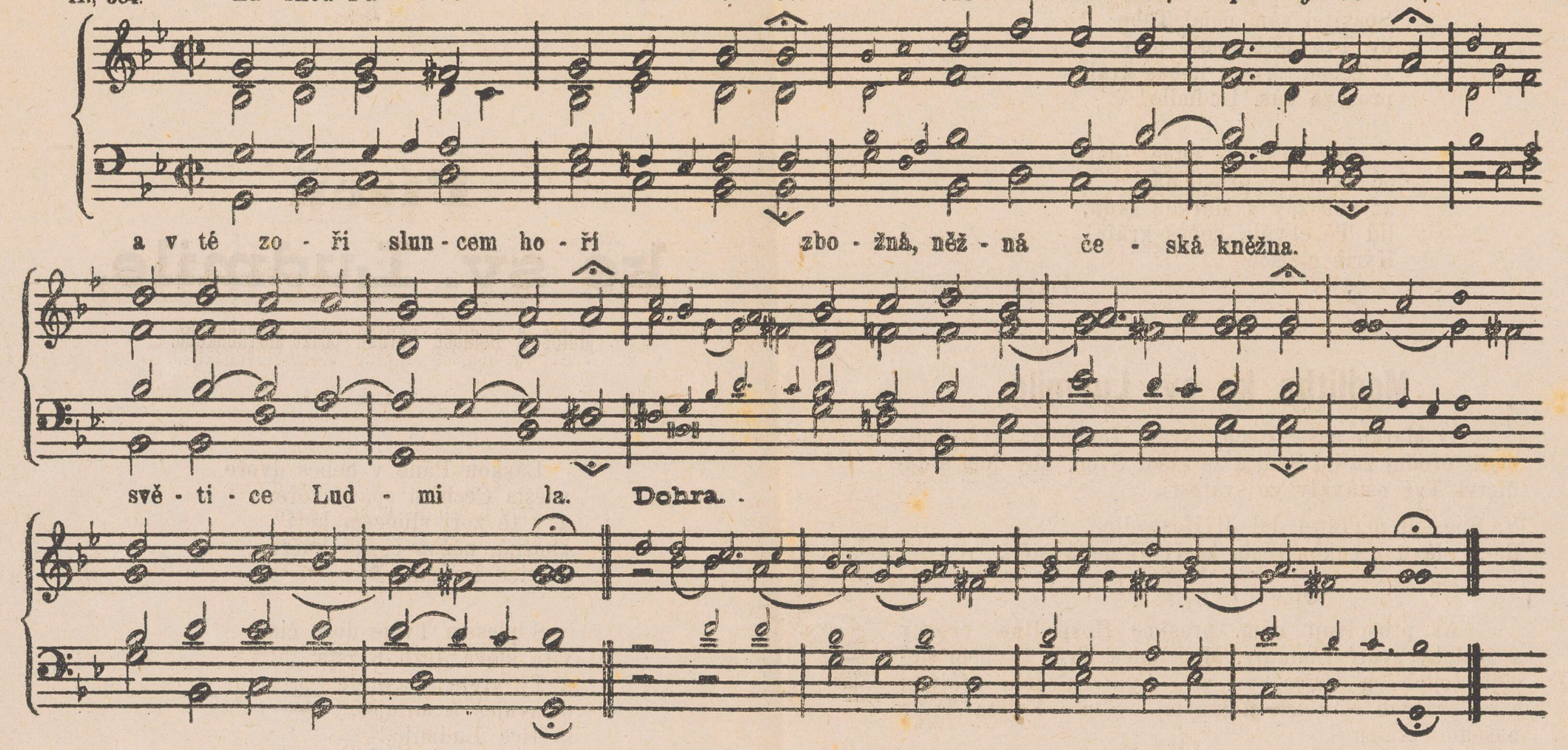
S plesem Tvoje duše čistá
vítá slova Jezu Krista,
a Ty vřele Spasitele
oslavuješ a miluješ,
světice Ludmilo.

Jako hvězdy v nebes výši
láskou stkvíš se ku Ježíši;
nuž, té lásky věčné svazky
ať Duch Boží v nás utuží,
pros za nás, Ludmilo!

Jako slunce zem zahřívá
bylas k lidu milostivá:
možné, chudé, všecky všude
ať Pán s kříže láskou víže,
pros za nás, Ludmilo!



Sv.-Janský kanc.
II., 584.



Jako kvítí v jarním květu
láskou Boží zříš světu:
učennice, milovnice
Krista Pána milovaná,
pros za nás, Ludmilo!

Sluhů Páně věrná Máti!
rač se za nás přimlouvati:
klamů, bludů, hoře, trudů,
hříchu, zlosti ať nás zhosti,
pros Boha, Ludmilo!

Matko matek naší země,
rozpomeň se na své plémě:
chraň své dcery od nevěry,
v lásce Boží ať se množí,
pros za ně, Ludmilo!

Těžké strasti hrozí vlasti,
zloba touží Tvůj lid másti:
víru, shodu, řeč, svobodu,
ať nekazí zlostní vrazi,
pros za nás Ludmilo!

ARCH. CAPIT. METROPOL. PRAGENSIS

Z tmavé země v jasné nebe
Spasitel sám pojal Tebe:
by Tvé děti mohly pěti
s Tebou chvály nebes králi,
pros za nás, Ludmilo!

Amen, rač to, Otče! dáti,
oč za dítky prosí Máti,
ať pobožný s Matkou svojí,
lid Tě chválí, nebes králi!
Kyrie elejson.

Václav Štulc.

Modlitba ke sv. Ludmile.

Ó Matko naše (Čech), svatá Ludmilo, květe milosti: oroduj za lid Svůj a za vlasť Svou, aby dům a dědictví Tvé ostávaly ve svatosti.

V. Spasení nepřátel dal Jí Hospodin.
R. A slávu z rukou těch, kteří Ji nenáviděli.

Modleme se:

Ať prospívají nám, prosíme Hospodine, prosby a zásluhy svaté Ludmily, Mučennice Tvé, bychom šlépějí Jejích se držíce, ve víře byli shledáni stálými a ve svatých skutcích účinnými. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

Jiná modlitba.

Učiňtež nás, prosíme, Hospodine, zbožné zásluhy svaté Ludmily, Mučennice Tvé, Velebnosti Tvojí příjemnými, a ona, jež pro slávu jmena Tvého dobrý boj bojovavši korunu spravedlnosti obdržeti zasloužila, vyprosiž nám ve skutcích dobrých vůle vytrvalé. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

Čistý výnos věnuje se Svatyni Velehradské.

Tisk V. Voitla v Olomouci.

KK-14-200

CATH. GRAC. A. CHCAPIT.

Píseň Svato-Václavská

o mši svaté.

V c h o d.

Kdo to s utěšenou tváří
Chvátá z rána v Boží chrám,
Slouže knězi při oltáři
K svatým horám kyne nám?
Jasný je to sluha Páně
Václav, český vojvoda,
Našeho svět národa, —
Zve nás na Kalvárské stráně.

Na kříž tady pozírejme,
Na němž Kristus dokonal,
O mši svaté rozjímejme,
Kterak za nás život dal;
Věnuj se mu s duší, s tělem,
Kdo jsi jeho učenník,
Jako Václav mučenník
Kráčej za svým spasitelem.

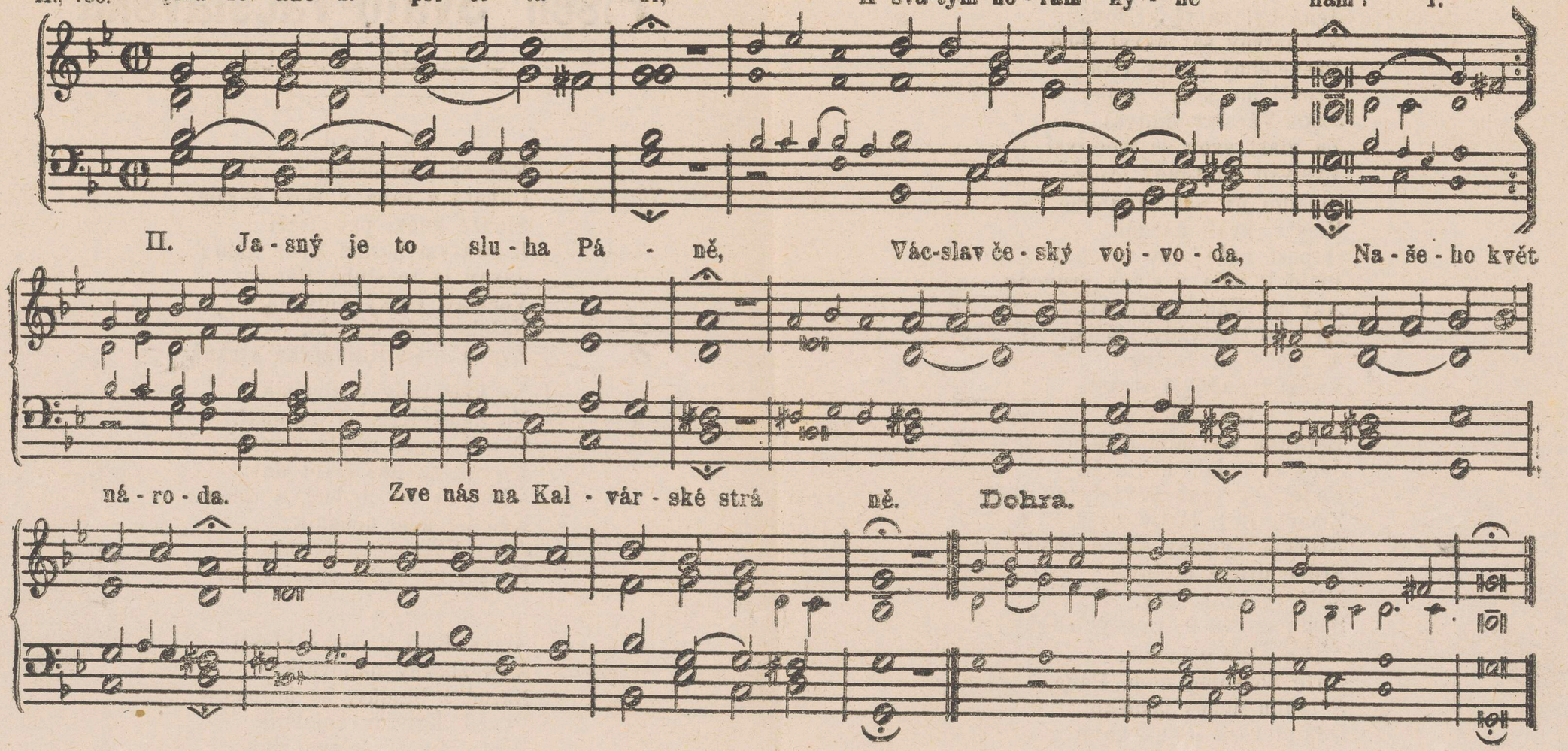
S l á v a.

Slávu Boží v české vlasti
Šířil zbožný panovník,
Národ z bludův, ze propasti
Vyveď Kristův bojovník;
Pějme my též slávu Boží,
Pějtež s námi nebesa,
Celý svět ať zaplesá:
Nechť se sláva Páně množí!

E v a n g e l i u m.

Vizte, kterak vnuka učí
Slovu Páně Ludmila, —
A to slovo též nám zvučí
Jako hudba spanilá —
S pobožností naslouchejme,
Co nám káže Hospodin,
A co Kristus jeho Syn
Hlásá Církví, zachovejme.

Sv.-Janský kanc. II., 736.



Věřím.

Věrou v Krista, věrou vroucí
Zříš, svatý Václave,
Korunou tou zlatoskvoucí
Svítíš milé vlasti své;
My touž víru vyznáváme
S Cyrillem a Methodem,
Ó kéž s celým národem
V Kristu věčný život máme!

Obětování.

Václav na hostije chystá
Vlastní rukou pšenici,
A táž jeho ruka čistá
Obdělává vinici,
K oběti mše nejsvětější
Připravuje dary sám, —
Upravme též srdce chrám,
V dar to Bohu nejmilejší.

Svatý.

Svatý Bože, třikrát svatý,
Jenžto v nebi obýváš,
Kdežto stojí trůn Tvůj zlatý,
Kde Tě patron chválí náš —
Sešli k prosbám téhož sluhy
Syna svého na oltář,
Ať jej zříme tváří v tvář,
Aby smazal naše dluhy.

Po pozdvihování.

Již se Kristus snížil s nebe,
Jenž byl za tě křížován
V chatrný šat ukryl sebe,
Převelebný nebes Pán;
Otevři mu srdce svoje,
Jako Václav činíval,
Za vlasť svou se modlíval,
Vyslyšíť on touhy tvoje.

Shlédni na nás přeubohé,
Kriste, králi národů,
Odpusť naše viny mnohé,
Přijď k nám v slávy průvodu,
Aby po Václavské vlasti
Hvězda tvá vždy zářila,
A nás silou dařila
Vítězící nad vší strastí.

Beránku.

Beránku náš milostivý,
Jenž si objal celý svět,
Nedej, by vrah krvechtivý
Zmařil Boží lásky květ,
Kterým Václav kníže zdobil
Srdce drahé otčiny,
Milé české rodiny,
Sám pak věnců rajských dobyl.

Závěrka.

Nuže požehnej nám, Pane,
S trůnu nebes jasného,
Odkud rosa hojná kane
Do údolí časného;
By se na Václavské roli
Leskla zlatá pšenice,
Zkvétala Tvá vinice,
Pominuly naše boly.

Neopouštěj lidu svého
Cyrillem a Methodem
Tobě, Bože, získaného,
Jenž Tě vzývá v žalu svém,
Svatý Václave, náš kníže,
Při dědictví, při svém stůj,
Přimlouvej se za lid svůj,
Ať nám vzejde spása s kříže.

Jan Soukop.

Čistý výnos věnuje se Svatyni Velehradské.

V. Voitl v Olomouci.